

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาในระดับประถมศึกษาชั้นต้นนับได้ว่ามีความสำคัญอย่างมากต่อการพัฒนาชุมชนและประเทศ เนื่องจากการศึกษาระดับประถมศึกษาเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานที่สำคัญที่คนในชาติควรจะต้องได้รับการศึกษา ดังที่ นุญชม ไชยโกษี (2511 : 89) กล่าวไว้ว่า "การประถมศึกษา เป็นการศึกษาค้นคว้าสำหรับคน เป็นจำนวนมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศที่กำลังพัฒนา ประชาชนมักไม่มีโอกาสศึกษาค้นคว้าจนจบชั้นมัธยม ดังนั้นการศึกษาเล่าเรียนส่วนใหญ่จึงได้จากการเรียนในระดับประถมศึกษาเท่านั้น" แต่เท่าที่ผ่านมาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนในระดับประถมศึกษาอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ดังที่ สมาน แสงมะลิ (2525 : 56) ได้กล่าวว่า "ในทศวรรษที่ผ่านมาการจัดการศึกษาในระดับประถมศึกษาชั้นต้นประสบความสำเร็จเพียงเรื่องการขยายตัวเชิงปริมาณ คือสามารถทำให้คนไทยได้เรียนหนังสือได้อย่างทั่วหน้าเท่านั้น ส่วนในเรื่องคุณภาพเด็กที่จบจากโรงเรียนไปแล้วอ่านหนังสือไม่ได้" นับเป็นความสูญเสียเปล่าทางด้านการศึกษา ซึ่งนักการศึกษาผู้ที่มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาในระดับประถมศึกษาของประเทศก็มองเห็นปัญหานี้เช่นกันจึงพยายามปรับปรุงหลักสูตรประถมศึกษาจากเดิมคือ หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2503 มาเป็นหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 โดยเน้นให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ดังจะเห็นได้จากการเรียนการสอนในปัจจุบันตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 บทบาทของครูได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมอย่างมาก จากการเป็นผู้ถ่ายทอดวิชาการต่าง ๆ ให้แก่นักเรียน มาเป็นผู้คอยชี้แนะให้ความช่วยเหลือให้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเพิ่มขึ้น และสิ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองได้ก็คือ การอ่าน

การอ่าน เป็นทักษะที่ยอมรับกันว่าเป็นรากฐานสำคัญอย่างยิ่งของความรู้ทั้งหลาย เป็นเสมือนกุญแจวิเศษที่จะไขไปสู่ความกระจ่างในปัญหานานาประการ (กิตติวดี นุญชื่อ 2520 : 88) นอกจากนี้การอ่านยังมีความสำคัญต่อการสร้างบุคลิกภาพทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก คืออาจทำให้เป็นคนที่มีความมั่นใจ หรือขาดความมั่นใจทางด้านอารมณ์และบุคลิกภาพ เพราะจะทำให้เกิดความรู้สึกมีปมด้อยและกลายเป็นเด็กที่มีปัญหาในห้องเรียน ซึ่งก่อให้เกิดผลหลายอย่างติดตามมาเป็นต้นว่า มีแนวโน้มที่จะรู้สึกท้อถอย มีความวิตกกังวล และมีอคติกับทุกคนหรือทุกสิ่ง

ที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน (พิงพิศ อรุณลลิต 2509 : 4) ส่วนในด้านการเรียนของนักเรียนนั้น กิจกรรมต่าง ๆ ในโรงเรียนส่วนมากก็ต้องอาศัยการอ่าน ดังที่ สแตรง (Strang 1940 : 1) ได้กล่าวว่า "กิจกรรมทุกอย่างในโรงเรียนประมาณร้อยละ 80 ถึง 90 ต้องอาศัยการอ่าน" จึงนับได้ว่าการอ่านนี้เป็นหัวใจของกิจกรรมทั้งหลายของการเรียน ฉะนั้นผลการเรียนของนักเรียน จะดีหรือไม่จึงขึ้นอยู่กับ การอ่าน เป็นปัจจัยสำคัญ ดังคำกล่าวสนับสนุนของ ฮิลเดรท (Hildreth 1950 : 248) ที่ว่า "ครูและผู้ปกครองนักเรียนสนใจความก้าวหน้าในการเรียนอ่านของนักเรียน มากกว่าทักษะอย่างอื่น เพราะ เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่าความสำเร็จในการเรียนของนักเรียนส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับความสามารถในการอ่าน"

นอกจากนี้ขณะที่อ่าน เด็กทุกคนจะใช้ความคิดไปด้วย เนื่องจากไม่มีเด็กคนใดสามารถ เข้าใจสิ่งที่อ่านหากปราศจากความคิด (Schodler 1974 : 55) ดังนั้นการอ่านจึงเป็นการ สนับสนุนให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการคิดให้ดีขึ้น ซึ่งนำมาสู่ประสิทธิภาพในการเรียน

ถึงแม้ทุกคนจะตระหนักถึงความสำคัญของการอ่านก็ตามแต่ผลการศึกษาสภาพของการรู้ หนังสือของผู้จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปรากฏว่า ผู้ที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ไปแล้วร้อยละ 67 ของกลุ่มตัวอย่าง มีความรู้ความสามารถในการอ่าน เขียน และทำเลขในระดับที่จะนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ และในจำนวนวิชาเหล่านั้นวิชาที่ทำคะแนนน้อยที่สุดคือการอ่าน เอาเรื่อง (กระทรวงศึกษาธิการ 2523 : 2) การที่นักเรียนมีปัญหาด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจนี้จะส่งผล ถึงการเรียนวิชาอื่น ๆ ด้วย ดังจะเห็นได้จากผลการวิจัยของ ประทีปไพฑูริย์ สุธรรมวงศ์ (2516 : ง - จ) และมาลีณี นิมเสมอ (2518 : 50) ซึ่งปรากฏผลสอดคล้องกันว่า ความสามารถในการอ่านมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน 4 หมวดวิชา ได้แก่ ภาษาไทย สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์

ดังนั้นการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษา นับได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นของการวางรากฐาน ในการอ่าน ฉะนั้นครูหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนประถมศึกษาจึงควรมุ่งที่จะวางรากฐาน หรือพัฒนา ทักษะที่ดีต่อการอ่านให้แก่ นักเรียนควบคู่กับการฝึกทักษะในการอ่าน สิทธิโชค วรานุสันติกุล (2514 : 7) ได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ว่า

"การอ่านหนังสืออย่างมีประสิทธิภาพ เป็นเรื่องใหญ่ที่จะต้องอาศัยวิธีการและการฝึก ฝนอย่างสม่ำเสมอเป็นประจำจนเกิดทักษะขึ้น แต่สภาพการอ่านหนังสือของเด็กประถมศึกษา ในปัจจุบันปรากฏว่า การอ่านส่วนใหญ่อยู่แต่ในโรงเรียน เด็กอ่านแต่ในหนังสือตำรา เท่านั้น เพราะฉะนั้นเด็กจบชั้นประถมศึกษาแล้วถ้าไม่ได้เรียนต่อให้หลังก็ล้มเหลว อ่าน ไม่ออกทั้งนี้เพราะหลังจากออกโรงเรียนแล้ว เด็กไม่ได้อ่านหนังสืออีก เลยไม่ว่าจะเป็น หนังสือพิมพ์ หรือนิตยสารอื่น ๆ"

ด้วยเหตุนี้โรงเรียนจึงควรมุ่งหมายในการส่งเสริมการอ่านเป็นพิเศษ

การส่งเสริมการอ่านนั้นอาจทำได้โดยให้มีกิจกรรมและส่งเสริมทักษะในการอ่าน สำหรับการส่งเสริมทักษะในการอ่านที่ดีจะทำได้โดยจัดหาหนังสือและสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ไว้ให้เด็กนักเรียนอ่านตามความสมัครใจ หรือให้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง โดยไม่ต้องอาศัยคำแนะนำจากครู ในช่วงเวลาดังกล่าวนี้นักเรียนอาจค้นคว้าในสถานที่ต่าง ๆ ตามที่นักเรียนพึงพอใจโดยมีพฤติกรรมการศึกษาค้นคว้าในการเรียนด้วยตนเองที่นักเรียนต้องใช้ความตั้งใจเป็นพิเศษ ย่อมเป็นเครื่องแสดงถึงสมรรถภาพในการเรียนของนักเรียน และความสามารถในการเรียนด้วยตนเองนี้แหละจะช่วยส่งเสริมให้เป็นนักเรียนที่ดี เป็นพลเมืองที่ดีของประเทศ และเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบในสังคมประชาธิปไตยด้วย ซึ่งการเป็นพลเมืองดีในระบบประชาธิปไตยโดยนัยก็เป็นจุดประสงค์หนึ่งที่ประเทศชาติกำลังเร่งปลูกฝังให้เกิดกับนักเรียนตั้งแต่ระดับประถมศึกษา จนถึงระดับมหาวิทยาลัย นอกจากนี้การส่งเสริมทักษะในการอ่านจะประสบผลสำเร็จได้ก็ต้องมีการฝึกฝนทักษะในการอ่านให้เพิ่มมากขึ้น ส่วนการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน สันทัด อินทรกานนท์และคณะ (2522 : 3,38) ได้กล่าวว่า เพื่อเป็นการส่งเสริมให้เด็กสนใจในการอ่านโดยทั่ว ๆ ไปนอกเหนือจากตำราต่าง ๆ ในห้องเรียน โรงเรียนอาจดำเนินการได้หลายวิธี เช่นการจัดกิจกรรมสำหรับการอ่านเพื่อความบันเทิงของเด็กในระดับประถมศึกษาทำได้โดย

1. จัดห้องสมุดให้เป็นที่น่าสนใจ จัดทำหนังสือที่เหมาะสมกับเด็กให้เพียงพอ
2. หาเวลาและโอกาสให้นักเรียนได้เข้าใช้ห้องสมุด
3. วางแผนเพื่อฝึกให้เด็กมีนิสัยที่ดีในการเลือกหนังสืออ่าน

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้นจะเห็นได้ว่าวิธีการส่งเสริมการอ่านมีหลายวิธีที่ด้วยกัน แต่วิธีที่จะทำให้อาจได้ผลดีที่สุดควรกระทำโดยโรงเรียนประถมศึกษาควรจัดตั้งห้องสมุดโรงเรียนขึ้น

ห้องสมุดโรงเรียนเป็นแหล่งความรู้ที่สำคัญอย่างยิ่ง หนังสือทุกเล่มในห้องสมุดมีความสำคัญต่อการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมแก่เด็ก เป็นอย่างยิ่ง ครูทุกคนควรสนับสนุนให้เด็กได้ใช้ห้องสมุดทุกวัน และถ้าครูรู้จักวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ห้องสมุดให้มากขึ้นแล้ว เด็กทุกคนย่อมมีโอกาสได้พัฒนาปัญญาของตนจากการอ่าน การค้นคว้าด้วยตนเองมากขึ้นเป็นเงาตามตัว แมรี พีค็อก ดักกลาส (Mary Peacock Douglas 1961 : 1) ได้พูดถึงความสำคัญของห้องสมุดดังนี้ "ห้องสมุดมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนมากจนกลายเป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียนที่จะขาดเสียมิได้ เพราะเป็นที่ซึ่งนักเรียนมีโอกาสศึกษาหาความรู้ได้อย่างเต็มที่" นอกจากนี้กระทรวงศึกษาธิการของประเทศอียิปต์ก็ได้ให้ความสำคัญและสนับสนุนห้องสมุดโรงเรียนมากถึงกับ

มีคำขวัญว่า "โรงเรียนที่ปราศจากห้องสมุดก็เปรียบเสมือนร่างกายที่ไม่มีวิญญาณ" (Medhat Kasem 1976 : 266)

สำหรับหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ได้ให้ความสำคัญของห้องสมุดเป็นอย่างมากถึงกับบรรจุเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้ห้องสมุดลงในหลักสูตรกลุ่มทักษะภาษาไทยตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นต้นไป คือ

หลักสูตรภาษาไทย ประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 (กระทรวงศึกษาธิการ 2525 : 7)

2. ข้อปฏิบัติในการอ่าน การใช้หนังสือ การให้มุมหนังสือและห้องสมุด
 - 2.1 ทำทางการอ่านหนังสือที่ถูกต้อง
 - 2.2 วิธีเปิดหนังสือ วิธีพลิกหนังสือและจับหนังสือ
 - 2.3 การวางหนังสือให้ห่างจากสายตาในระยะที่เหมาะสม
 - 2.4 ส่วนประกอบของหนังสือ
 - 2.5 วิธีเก็บและรักษาหนังสือ
 - 2.6 วิธีซ่อมหนังสือ
 - 2.7 วิธีปฏิบัติในการใช้มุมหนังสือ ห้องสมุด หรือแหล่งอื่น ๆ
 - 2.8 วิธียืมหนังสือ

หลักสูตรภาษาไทย ประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 (กระทรวงศึกษาธิการ 2525 : 20 - 21)

3. ข้อปฏิบัติในการอ่าน การใช้หนังสือ การให้มุมหนังสือหรือห้องสมุด
 - 3.1 ทำทางที่ถูกต้องในขณะที่อ่านหนังสือ
 - 3.2 ระยะที่เหมาะสมระหว่างสายตา
 - 3.3 ส่วนประกอบของหนังสือ
 - 3.4 การใช้ เก็บรักษา และการถนอมหนังสือ
 - 3.5 วิธีซ่อมหนังสือ
 - 3.6 วิธีใช้สารบัญ
 - 3.7 การจัดหนังสือในห้องสมุด
 - 3.8 ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งอื่น ๆ ที่มีในห้องสมุด
 - 3.9 มารยาทในการใช้ห้องสมุด

หลักสูตรภาษาไทย ประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 (กระทรวงศึกษาธิการ 2525 : 39)

5. ข้อปฏิบัติในการใช้ห้องสมุดและแหล่งความรู้
 - 5.1 การปฏิบัติตนในห้องสมุด
 - 5.2 การใช้และการรักษาหนังสือ
 - 5.3 การรู้จักหมวดหมู่หนังสือในห้องสมุด

- 5.4 การใช้พจนานุกรม
- 5.5 การใช้กราฟ สถิติ แผนภูมิ ลูกโลก
- 5.6 การรู้จัก เลือกรหัสหนังสืออ่าน
- 5.7 วิธีปฏิบัติในการใช้ห้องสมุด มุมหนังสือ หรือแหล่งอื่น ๆ
- 5.8 มารยาทและข้อปฏิบัติในการยืมหนังสือ จากห้องสมุดและแหล่งอื่น ๆ

นอกจากนี้ เอมมานูเอล ที โพรสตาโน (Emanuel T. Prostano 1971 : 13 - 15) ได้อ้างถึง ฟรานซิส เคปเปิล (Francis Keppel) อดีตกรรมการศึกษาแห่งสหรัฐอเมริกาว่าเป็นท่านหนึ่งที่ได้พูดถึงความสำคัญของห้องสมุดไว้ดังนี้

ห้องสมุดมีบทบาทสำคัญมากในกระบวนการศึกษามาเป็นเวลานาน จากการศึกษาแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดระหว่างห้องสมุดที่ดีในโรงเรียนประถมศึกษา และมัธยมศึกษา กับผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ ซึ่งส่งผลไปยังชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและวิทยาลัยด้วย จากผลการวิจัยซึ่งใช้นักเรียนเกือบครึ่งล้าน พบว่า คุณภาพของห้องสมุดโรงเรียนเป็น 1 ใน 4 ขององค์ประกอบซึ่งมีส่วนสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดต่อการวัดผลของนักเรียนขณะศึกษาอยู่ในโรงเรียนนั้น กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา และการศึกษาต่อในระดับวิทยาลัยของนักเรียน

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่าในปัจจุบันนี้ห้องสมุดเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้การเรียนการสอนในโรงเรียนสมัยใหม่ประสบผลสำเร็จ ซึ่งทุกโรงเรียนควรจะต้องให้มีขึ้นตามกำลัง และความสามารถเท่าที่จะทำได้

เนื่องจากห้องสมุดมีงานหลักในด้านการให้บริการแก่นักเรียน ผู้ใช้ห้องสมุด ดังนั้นห้องสมุดจึงมีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ขึ้น เช่น การเล่านิทาน การจัดนิทรรศการ และการแนะนำหนังสือ เป็นต้น เพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักเรียน และถ้ามีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านอย่างสม่ำเสมอ ก็จะเป็นการช่วยปลูกฝังให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านอีกด้วย การส่งเสริมการอ่านจะเกิดผลดีมากขึ้นเพียงใดก็ขึ้นอยู่กับความพร้อมในการอ่านของนักเรียน วิธีการส่งเสริมการอ่านที่เหมาะสมในการนำมาใช้ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ และความสามารถของบรรณารักษ์ในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมทักษะในการอ่าน หรือจูงใจให้นักเรียนเข้ามามีห้องสมุดให้มากขึ้นด้วย

โดยที่กรุงเทพมหานคร เป็นจังหวัดใหญ่และมีความสำคัญมากที่สุดของประเทศไทย ได้ชื่อว่าเป็นศูนย์รวมความเจริญในทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการศึกษา มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในระดับประถมศึกษาของประเทศ นับได้ว่าเป็นศูนย์กลางการศึกษาที่ใหญ่ที่สุด และตั้งแต่มีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2503 มาเป็น

หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ก็มีการตื่นตัวในเรื่องการจัดห้องสมุดโรงเรียนอย่างมาก จนถึงปัจจุบัน เช่น มีการอบรมครูบรรณารักษ์ทั้งระยะสั้นและระยะยาว มีการจัดสรรเงินงบประมาณ เพื่อซื้อหนังสือเข้าห้องสมุด และมีการประกวดห้องสมุดโรงเรียนประถมศึกษาดีเด่น เป็นต้น

ดังนั้นในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจอย่างมากในเรื่องรูปแบบการจัดกิจกรรมของห้องสมุดโรงเรียนเพื่อส่งเสริมการอ่าน ซึ่งมีอยู่ด้วยกันหลายกิจกรรม แต่โรงเรียนจะจัดกิจกรรมใดบ้างก็ขึ้นอยู่กับความพร้อมของแต่ละโรงเรียน จากการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2527 : 34-45) และ พวาทันต์เมฆา (2528 : 164-169) พบว่ากิจกรรมที่โรงเรียนประถมศึกษาทั่วไปอาจจัดได้ก็คือ การจัดนิทรรศการ การเล่านิทาน การแนะนำหนังสือ การแข่งขันตอบปัญหา และการรวบรวมผลงานเขียนของนักเรียน ด้วยเหตุนี้ การวิจัยจึงเน้นกิจกรรมทั้ง 5 ดังกล่าว และเพื่อทราบว่าปัจจุบันนี้ห้องสมุดโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานครมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในรูปแบบใดบ้าง จะนำผลที่ได้จากการศึกษานี้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของห้องสมุดโรงเรียนประถมศึกษา เป็นการช่วยนักเรียนให้ประสบผลสำเร็จในการเรียนอีกทางหนึ่ง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของห้องสมุดโรงเรียนประถมศึกษาสังกัด กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของครูบรรณารักษ์และผู้บริหารโรงเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ครูบรรณารักษ์ และผู้บริหารโรงเรียน ที่เป็นตัวอย่างประชากรในการวิจัยครั้งนี้ เป็นครูบรรณารักษ์และผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครเท่านั้น
2. การเก็บข้อมูลของการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของห้องสมุดโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครนี้พิจารณาในเรื่องดังต่อไปนี้คือ ด้านการให้ความสนับสนุนการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน การจัดนิทรรศการ การเล่านิทาน การแนะนำหนังสือ การแข่งขันตอบปัญหา และการรวบรวมผลงานเขียนของนักเรียน

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้สร้างขึ้นโดยอาศัยหลักมาตรฐานของการจัดห้องสมุดโรงเรียนประถมศึกษาที่ดี นอกจากนั้นยังได้ผ่านการตรวจสอบและแก้ไขจากผู้ทรงคุณวุฒิ และนำไปทดลองใช้แล้วนำมาปรับปรุงก่อนไปใช้จริง ฉะนั้นจึงเชื่อได้ว่าเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม จึงเป็นเครื่องมือที่เชื่อถือได้ และตรงตามเนื้อหา

2. ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ตอบแบบสอบถามด้วยตนเองและตอบตามความจริงทุกประการ

คำจำกัดความ

1. กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน หมายถึง การจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อกระตุ้น ชักจูง เปิดโอกาส และแนะแนวทางการอ่านให้นักเรียนสนใจอ่านหนังสือ โดยมีครูบรรณารักษ์เป็นผู้ดำเนินการตลอดจนควบคุมดูแลรับผิดชอบในกิจกรรมนั้น ๆ ได้แก่ การจัดนิทรรศการ การเล่านิทาน การแนะนำหนังสือ การแข่งขันตอบปัญหา และการรวบรวมผลงานเขียนของนักเรียน ในการนี้นักเรียนสามารถเข้ามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ได้

2. ห้องสมุดโรงเรียน หมายถึง ห้องสมุดที่จัดตั้งขึ้นในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร

3. โรงเรียนประถมศึกษา หมายถึง โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานครทั้งในเขตการศึกษาชั้นใน และเขตการศึกษาชั้นนอก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. เป็นแนวทางให้แก่ครูบรรณารักษ์ และผู้บริหารโรงเรียน ในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านได้อย่างเหมาะสม
2. เป็นข้อมูลในการจัดกิจกรรมห้องสมุดระดับประถมศึกษาเพื่อส่งเสริมการอ่านให้สอดคล้องและสัมพันธ์กับการจัดการเรียนการสอน
3. ช่วยให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในระดับประถมศึกษาได้ตระหนักถึงความสำคัญในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านคล่อง เขียนคล่อง
4. เป็นจุดเริ่มต้นในการปรับปรุงกิจกรรมห้องสมุดในโรงเรียนประถมศึกษา เพื่อส่งเสริมการอ่านให้ได้มาตรฐานยิ่งขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย